

lapse jurest ära läinud kui agga siis, kus tem̃a koddunt leiba käis otsimas. Öse olli ta lapsokest om̃a karwase kassukaga soendanud ja lapsele kolledas metsas alaliseks seltsimeheks jäenud. Issa küssimise peale, kudda laps seie paika olli juhtunud, kostis poeg lapse wiisil ja wõis juttust nipaljo arro sada, et tem̃a üllewalt maha olli kukund, kus Jum̃al tedda kahjo eest oidnud. Pärast olli tem̃a koopasse puggenend, kust tem̃a jögge kartes eñam ei tohtind wälja tulla. Ei olleks keegi siin salla kohas lapsokest ülles leidnud ja tem̃a olleks nälga surnud, kui truu koer tedda ei olleks leidnud ja iggapäw toitnud.

Daniel lõukoerte augus.

Piibli-ramato tuttawad ehk mällestawad wañast Testamendist wagga Danieli luggu, kes sel ajjal kui Juuda rahwas Babelis wangis peeti kuñingas Nebukadnetsari kojjas ülles kaswis ja targa uñenäo seletamise läbbi suureks meheks tõusis. Nebukadnetsari poeg ja järeltullija Belsatsar käskis Danieli purpuri riidedega ehitada, kuld keedid ta kaela ümber panna ja tedda kolmandaks wallitsejaks kuñingriigis nim̃etada. Wiimaks üllendas tedda Meedeni-maa kuñingas Darius riigiwürstiks ja ütleb tem̃ast püha kirri: „Siis olli sesinane Daniel üllem kui need kõige suuremad würstid ja suuredwürstid: sepärast et üks kallis waim tem̃a sees olli, ja kuñingal olli mõtte, tedda kõik ülle se kuñingriigi panna.“ Agga kaddedus ja sallamahti taggakiusamine on maa-ilma loomisest sadik wäggewad waenlased olnud, kes teise iñimese önne ei salli; sellepärast leiame meie ka siin kurjuse seltsi, kes püüdwad Danieli ukatuse wörku tõukada. Sest et Jum̃alakartlik mees om̃as am̃eti seisusses kõigepiddi tru olli ei wõinud waenlased tem̃a peale süüt tõsta. — Wiimaks pallusid nem̃ad kawwaluse läbbi kuñinga poolt üht käsku kõige riigile, mis järel iggamees, „kes ialt pallumist pallub üheltki jum̃alalt ehk iñimeselt kolmekümnel päwal, kui üksnes kuñinga läest,“ lõukoerte auku piddi saama eidetud. Kuñingas Darius kinnitas sedda käsko om̃a käekirjaga, et kegi selle seaduse ülle ei piddand astuma. Ja Daniel läks kui ta sedda käsko teada sanud Jerusalem̃a om̃a kotta, kus tem̃a öpinud kombe mõda iggapäw kolmkorda põlwile maas om̃a Jum̃alat pallus, kiitis ning tännas. Kui tem̃a waenlased sedda näggid siis läksid nem̃ad kuñinga jure kaebama ja ütlesid: Daniel, üks neist Juuda wangide seltsist ei ooli siño, egga siño keelo pärast, kuñingas! mis sa olled kirjotanud, waid ta pallub om̃a Jum̃alat kolmkord päwas. Sedda kuuldes läks kuñinga meel nukraks, ja tem̃a piddas isseeñesega nõu, kudda Danieli

Maa-rahwa kassuline Kalender 1846, lk. 37